

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011326
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118011326.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7. februára 2019 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne v trestnej veci odsúdeného

A. G.,

nar. XX.X.XXXX v R., trvale bytom M. D. H., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 6Pp/186/2018 zo dňa 27.11.2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

A. G. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/75/2014 zo dňa 19.05.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/75/2014 zo dňa 27.06.2016 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/87/2016 zo dňa 08.09.2016, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pre ktoré mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 20.10.2016 a ktorý vykonal dňa 20.08.2018. Následne nastúpil na výkon trestu v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/60/2016 zo dňa 26.09.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/8/2017 zo dňa 24.04.2017, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 20.04.2019.

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/186/2018 zo dňa 27.11.2018 bol odsúdený podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/75/2014 zo dňa 19.05.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/75/2014 zo dňa 27.06.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/87/2016 zo dňa 08.09.2016 a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/60/2016 zo dňa 26.09.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/8/2017 zo dňa 24.04.2017. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil súd odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry. V písomných dôvodoch sťažnosti bolo namietané, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil

rizikové faktory odsúdeného, pretože resocializačná prognóza nevykazuje splnenie podmienok k podmieničnému prepusteniu, a to vzhľadom na osobu odsúdeného a jeho trestnú minulosť, kedy bol viackrát súdne trestaný a bol aj podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Poukazoval tiež na to, že odsúdený je bezdomovec a má sklony k nadmernému požívaniu alkoholických nápojov. Podmieničné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie, ale je odôvodnené iba vtedy, ak je nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Podľa jeho názoru, u tohto odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Žiadal preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Spis bol na rozhodnutie o sťažnosti krajskému súdu predložený dňa 5.2.2019.

Z vyjadrenia odsúdeného vyplynulo, že nesúhlasí s dôvodmi podanej sťažnosti. Uviedol, že počas výkonu trestu sa poučil, ľutuje chyby, ktoré spravil, vie, že v budúcnosti sa nezopakujú, chce viesť riadny život, na čo má vytvorené aj podmienky. Podľa jeho názoru je nezmysel, že často požíval alkoholické nápoje. V prípade práce uviedol, že pracoval, ale mesiac pred nástupom na výkon trestu dal výpoveď, lebo vedel, že ide do výkonu trestu. Uviedol, že jeho správanie voči poškodenému bolo skratové, a to z dôvodu že ubližoval a týral jeho mamu, za čo bol aj právoplatne odsúdený. Žiadal preto, aby krajský súd sťažnosť prokurátora zamietol.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o podmieničnom prepustení odsúdeného na slobodu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Je síce faktom, že tu existujú rizikové faktory uvedené v sťažnosti prokurátora, avšak záverom hodnotenia sa odsúdený odporúča podmienične prepustiť s dohľadom.

Cieľom podmieničného prepustenia odsúdeného na slobodu je dovŕšiť jeho nápravu na slobode. Krajský súd k tomu uvádza, že samotný doterajší výkon trestu odňatia slobody nasvedčuje o tom, že je plnený jeho účel a je predpoklad, že náprava odsúdeného bude dovŕšená aj na slobode.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a v plnom rozsahu si osvojil dôvody tohto uznesenia, v dôsledku čoho nepovažoval sťažnosť prokurátora za dôvodnú a túto potom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.